

„...Jézus egylényegű az Atyával...” – olvashatjuk a mai fejezet címében.

Mit is jelent követni valakit, jelen esetben az Atyát, a szeretet forrását, és „egy lényegűvé” válni vele?

Jézus állandó kapcsolatot tart fenn az Atyával, látja, megéri, hogy az Atya szüntelen „munkálkodik”, azaz, szeret, támogat, gyógyít, megerősít, ezért Ő is ezt teszi. Azt is látja, hogy ez jó az embernek, ezért adja tovább az örömhírt, hiszen egyedül a szeretet teheti boldoggá, teljessé, értelmessé az ember életét.

Mi is úgy tudjuk megélni, kifejezni a szeretetünket, ha szüntelen figyelünk az Atyára, de a mellettünk élő emberekre is. Ha észrevesszük nehézségeiket, betegségeiket, hiányaikat, és megpróbáljuk orvosolni azokat. Nem csak gondolattal, elvekkkel, hanem a mindennapok gyakorlatában.

És ha ezt tesszük szüntelen, akkor nem csak Jézusra vonatkozik, hogy egy lényegűvé válik az Atyával, hanem a belénk teremtett Léleknek köszönhetően, a tanítást hitelesen megélve és továbbadva, a Szerető Atyával élhetünk egységben mindannyian.

Magyar László, Székesfehérvár